

ת"פ 16318/08/20 - מדינת ישראל נגד סלומון בירהון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 16318-08-20 מדינת ישראל נ' בירהון(עציר)

לפני כבוד השופט בני שגיא, סגן נשיא

מדינת ישראל

המאשימה:

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב

על-ידי ב"כ עו"ד דיה בן-אסא

נגד

סלומון בירהון

הנאשם:

על-ידי ב"כ עו"ד יצחק איצקוביץ'

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש, ובהקשר זה טענו הצדדים על-פי מיטב שיקול דעתם.

עובדות כתב האישום

2. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם נהג לפקוד קיוסק ברחוב דב הוז 81 בחולון בתדירות גבוהה והפר את הסדר במקום מספר פעמים. ביום 31.7.2020 בשעה 02:35, נכנס הנאשם לקיוסק כשהוא רעול פנים ובחזקתו סכין, בכוונה לגנוב את הכסף המצוי בקיוסק. הנאשם ניגש אל עמדת המכירה, דחף את מוכרן הקיוסק (להלן - **המתלון**) לעבר הקופה והורה לו בצעקות, תוך כדי איום בסכין וביצוע תנועות דקירה לכיוון גופו, לפתוח את הקופה. עקב כך, פתח המתלון את הקופה והכניס לתוך שקית כ-1500 ₪ שהיו בתוכה, בזמן שהנאשם התקרב אליו באופן מאיים ונוסף לעברו בסכין.

לאחר מכן, דרש הנאשם מהמתלון לפתוח את הכספת שהייתה בקיוסק. המתלון הסביר לנאשם כי אין לו גישה לכספת ובתגובה לכך איים עליו הנאשם, נופף לעברו בסכין וחסם את דרכו. על רקע איומיו, ובכדי לרצות את הנאשם, הפנה המתלון את הנאשם לעבר מגירה נוספת בדוכן המכירה, אשר הכילה כסף מזומן בסכום שאינו ידוע לתביעה. הנאשם חטף מהמתלון את השקית עם הכסף תוך שהוא נצמד למתלון והניף את הסכין לכיוון פניו של המתלון ורוקן את תכולת הכספים שהיו במגירה לתוך השקית. בשלב זה, ניצל המתלון את היעדר תשומת ליבו של הנאשם, קפץ מעל לדוכן המכירה ונמלט מהקיוסק. מחוץ לקיוסק ראה המתלון את שני חבריו, צעק לעברם כי שדדו אותו וביקש מהם להזעיק את המשטרה.

בהמשך, יצא הנאשם מהקיוסק והמתלון החל לרדוף אחריו כשבידיו מטאטא ומגב. בתגובה, פנה הנאשם לעבר המתלון, החל לרוץ לעברו ובידו הסכין. במהלך הריצה התפזר הכסף שגנב הנאשם על רצפת הרחוב. בשל חששו, נס המתלון מהמקום והנאשם שב לפתח הקיוסק, אסף את הכסף מרצפת הרחוב ועזב את המקום.

על בסיס האמור לעיל, הורשע הנאשם בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות באמצעות נשק קר.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

3. התובעת, עו"ד דיה בן-אסא, עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם, שכוונו כלפי מתלון צעיר כבן 20, אשר חשוף למעשי שוד ואלמות מעצם היותו קורבן מזדמן שעובד לפרנסתו בשעות הלילה המאוחרות ונעדר כל הגנה; על הפגיעה בערכים המוגנים; על פוטנציאל הנזק הטמון במעשים מעין אלה; ועל האימה שאחזה במתלון בעת ביצוע המעשה, שמאז ועד היום לא עובד בשעות הלילה.

התובעת הדגישה לחומרה את התנהלות הנאשם אל מול המתלון שעה שלא הרפה ממנו, התקרב אליו, איים עליו, והכל תוך שימוש בסכין שכוונה לגופו ולפניו של המתלון, ושעה שהכיר את הקיוסק וניצל את החולשה האינהרנטית של המקום בשעות הלילה; וכן את התכנון המוקדם שכלל כיסוי פנים והצטיידות בסכין.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה - נטען, כי בעברו של הנאשם קיימות הרשעות קודמות, והגם שהרשעתו האחרונה היא משנת 2012, היה מצופה כי ישתלב באפיק טיפולי אולם לא נעשה כל ניסיון שכזה ולכן יש, לשיטת התביעה, לקחת נתון זה בחשבון.

על בסיס הטיעונים שפורטו והפסיקה שהובאה, עתרה התביעה לקביעת **מתחם עונש הולם הנע בין 30 חודשי מאסר ל- 60 חודשי מאסר**, ולמיקום הנאשם באמצע המתחם לו עתרה, לצד עונש מאסר מותנה ופיצוי למתלון.

4. המתלון, שהעיד בשלב העונש, סיפר כי הוא חייל משוחרר שעובד לפרנסתו בקיוסק. אשר לאירוע באותו לילה, סיפר כך:

"האירוע עצמו קרה באזור השעה 03:00 בלילה, סידרתי את המעדניה החלבית, כשלפתע בא אלי מישהו מאחור בגב, והתחיל האירוע כשזיהיתי שיש סכנה, שולפים עלי סכין ואני בעצם בשוד. מכאן, נכנסתי ללחץ. כמובן, הנאשם דחף אותי לכיוון הדלפק, הוא רצה לגנוב את הכספים שאפתח את הקופה, ומכאן והלאה החל להניף בסכין ומכאן ניסיתי לחפש איך אני יוצא מהמקרה ומה קורה איתי. מספר פעמים הוא ניסה להניף את הסכין, בראש שלי הזמן נמתח קצת מעין 10 דקות שתכננתי בריחה מסוימת. זכור לי המקרה שהברחתי אותו עם כיסא, זיהיתי אותו על-פי הקול שלו, הקול מוכר. זה לקוח שהיה לי הכרה איתו מלפני האירוע. אני זוכר איזה סיגריות הוא מעשן ואיזה בירה הוא שותה. זה קיוסק שאני רואה אותו על בסיס יומיומי. זיהיתי אותו על-פי הקול שלו כשהוא דורש שאפתח לו את הכספת בזמן שהוא מנופף בסכין. בזמן המאבק ניסיתי לדחוף אותו עם הסכין, זיהיתי את פניו. בזמן כל הסטרס והאירוע, צעקתי עליו שאני יודע מי הוא ואני מזהה אותו. לבסוף, הצלחתי לקפוץ מעל הדלפק, לא זוכר איך עשיתי את זה, פשוט נתתי בריחה החוצה. באותו רגע יצאתי, היו לי שני חברים בחוץ שבאו להנעים את זמני במשמרת הלילה בקיוסק, צעקתי להם שיזמינו משטרה ואני בשוד. מכאן והלאה הוא הספיק לצאת ולהניף סכין גם בחוץ ולנסות לפתוח מעין מאבק בחוץ. הוא נמלט מהאירוע ואני התקשרתי לבעלים של המקום ולמשטרה. מכאן נגמר האירוע ומאז לא עשיתי משמרות לילה".

5. הסינגור, עו"ד יצחק איצקוביץ', טען כי לשיטת ההגנה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים אינה ברף הגבוה מאחר שבסופו של דבר, לא נגרמו למתלון פגיעות או פציעות; הנאשם לא הצמיד את הסכין לגופו או לצווארו של המתלון; והמתלון בשלב כלשהו אחז במגב ובמטאטא והחל לרדוף אחרי הנאשם.

לטענת הסנגור, אין המדובר בעבירה מתוחכמת או בתכנון מוקדם - הנאשם פעל לבדו שעה שהיה שיכור, לא התאמץ להסתיר את פניו ולראיה המתלונן זיהה אותו בעת השוד, ובשלב מסוים הכסף התפזר על הרצפה ויש בכך כדי להעיד על ביצוע חובבני וכושל. עוד נטען כי אין מדובר בשוד שהניב תמורה כספית גבוהה, והנאשם נכון לפצות את המתלונן במסגרת גזר הדין.

הסנגור עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם - אב לשתי בנות קטנות, האחת בת 3.5 והשניה בת 7; אמו סובלת משיתוק חלקי בעקבות אירוע מוחי שעברה; והרשעתו האחרונה משנת 2012 בגין עבירה שבוצעה בשנת 2008 התיישנה זה מכבר.

על בסיס הטיעונים שפורטו והפסיקה שהובאה, עתר הסנגור לקביעת **מתחם עונש הולם הנע בין 22 חודשי מאסר ל- 42 חודשי מאסר**, ולמיקום הנאשם ברף התחתון של המתחם לו עתר.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו, סיפר שכ- 11 שנים לא עבר עבירות והמקרה הנוכחי הורס לו את חיי הנישואים והמשפחה. לדבריו, ביצע את העבירה בעקבות משבר הקורונה וביקש את רחמי בית המשפט.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

7. בתי המשפט עמדו פעמים רבות על החומרה הגלומה בעבירות השוד, במיוחד כאשר אלו נעברות בשעת לילה מאוחרת ומבוצעות כלפי עובדי לילה אשר חשופים לזדון הזולת, ועל אחת כמה וכמה כאשר המעשה כרוך באלימות ובשימוש בנשק קר (ראו למשל: ע"פ 212/14 **יעקב נ' מדינת ישראל** (11.8.2014); ע"פ 4133/13 **עטיה נ' מדינת ישראל** (6.1.2014); ע"פ 9157/10 **אגבריה נ' מדינת ישראל** (15.1.2012); ע"פ 9647/09 **שור נ' מדינת ישראל** (14.10.2010)).

במעשיו של הנאשם שבעניינו טמונה חומרה רבה בשל העובדה שאלו כוונו כלפי עובד חנות נוחות המהווה, פעמים רבות, "טרף קל", ובהינתן הערכים המוגנים שנפגעו שנועדו לשמור על תחושת הביטחון של הציבור בכלל, ועל תחושת הביטחון של נפגעי העבירה בפרט, וכן בערך הגנה על קניינו הפרטי של אדם.

מידת הפגיעה בערכים אלו משמעותית, בין היתר בשל התכנון המוקדם, כאשר הנאשם נכנס לקיוסק המוכר לו היטב, בעוד הוא רעול פנים ומצויד בסכין. כמו כן, יש לתת את הדעת לדבקותו של הנאשם במטרה העבריינית, אשר מהווה אף היא גורם מחמיר, וכן לעוצמת החוויה הקשה שנגרמה לנפגע העבירה. כאשר עבירת שוד מבוצעת באמצעות נשק קר, הנזק הפוטנציאלי ברור, וכך גם הנזק הקונקרטי (מעבר להיבט הרכושי), וזאת בהינתן האימה האוחזת כל אדם בסיטואציה מעין זו, והדברים ברורים. סבורני כי נתונים אלה, שהם בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, משליכים על מתחם העונש ההולם.

8. בהתייחס לפסיקה הנוהגת, ראיתי להפנות לפסקי הדין הבאים:

א. ע"פ 5780/13 **בן אבו נ' מדינת ישראל** (16.7.2014) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות והחזקת סכין בכך ששדד חנות מכולת של המתלונן, כבן 64, והצטייד לשם כך בסכין יפנית. המערער נכנס לחנות בשעת ערב כשפניו וידיו מכוסים על מנת שלא ניתן יהיה לזהות אותו, ובשעה שהמתלונן היה לבדו, פנה אליו כשבידו סכין שלופה והורה לו למסור את הכסף. בהמשך, הצמיד את הסכין

לצווארו של המתלונן, חזר על הדברים והמתלונן מסר לו את הכסף. בשלב מסוים הניח המערער את הסכין על הדלפק. אז, נטל אותה המתלונן והניפה לעבר המערער, אשר נמלט מהחנות עם הכסף. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 3 ל- 6 שנות מאסר** והשית על המערער **עונש של 52 חודשי מאסר**, לצד עונשים נלווים ופיצוי למתלונן בסך 15,000 ₪. ערעור שהוגש על חומרת העונש התקבל. בית המשפט העליון קבע כי **"המתחם שנקבע במקרה דנא החמיר עם המערער יתר על המידה... לטעמי ראוי היה לקבוע במקרה דנא מתחם ענישה בטווח שבין 30 לבין 60 חודשים"**, ובהתאם, הפחית את העונש ל- **45 חודשי מאסר בפועל**.

ב. ע"פ 6001/13 קסה נ' **מדינת ישראל** (29.1.2014) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של ניסיון שוד בנסיבות מחמירות בכך שהגיע בשעה 03:00 לפנות בוקר לחנות נוחות כשהוא שתוי ומחזיק על גופו סכין מתקפלת וביקש לקנות בקבוק בירה. משסירב המוכר למכור לו בקבוק בירה, שלף המערער מכיסו את הסכין, הניף אותה כלפי המתלונן, איים עליו בתנועות של דקירה ודרש ממנו בצעקות ובקללות שייתן לו כסף. המתלונן, שהיה אחוז פחד מהמערער, לא הצליח לפתוח את הקופה ועל כן הוסיף המערער לאיים עליו באמצעות הסכין, ואף עיקם את אצבעותיו והשליך עליו מוצרים שונים ולבסוף נמלט מהמקום. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 2 ל- 5 שנות מאסר בפועל**, והשית על המערער **עונש של 33 חודשי מאסר**, לצד עונשים נלווים ופיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה.

ג. ע"פ 7459/12 **שיבר נגד מדינת ישראל** (20.6.2013) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של שוד מזוין בכך שנכנס בסביבות השעה 4:00 לפנות בוקר לחנות נוחות כשפניו מכוסות, הציג למוכר בחנות סכין שהייתה ברשותו, מסר לו שקית ניילון והורה לו למלא בה את תכולת הקופה. לאחר שהמתלונן מסר למערער את השקית עם תכולת פדיון הקופה על סך 900 ₪, הכניס המערער לשקית כמאה קופסאות סיגריות. טרם יציאתו מהחנות התרה המערער במתלונן שלא ללחוץ על לחצן המצוקה ואיים עליו שהוא יודע איפה הוא גר. בית המשפט המחוזי השית על המערער עונש של 30 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון הקל בעונשו והשית עליו **24 חודשי מאסר בפועל** בשל הליך שיקום שעבר.

ד. ת"פ 15251-11-19 **מדינת ישראל נ' אל ח'ורי** (15.2.2021) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות והיזק בזדון. בנוסף, צירף הנאשם תיק נוסף במסגרתו הורשע בעבירות של סחר בסם מסוכן ותיווך בסם מסוכן. על פי עובדות כתב האישום הרלוונטי לעניינו, נכנס הנאשם בשעת לילה מאוחרת לחנות נוחות כשעל ראשו קסדת אופנוע וכשהוא מחזיק אקדח דמה, ניגש אל קופת החנות, דרש מאחד העובדים כסף ונטל מהקופה שטרות בסך כולל של אלפי שקלים. כשהעובד הבחין כי מדובר באקדח דמה, קרא ליתר העובדים לסייע בידו. הנאשם ניסה להימלט כשהוא מאיים על עובד אחר באמצעות האקדח אולם עובדי המקום רדפו אחריו ונאבקו עמו על מנת להשיב את הכסף שגנב. במהלך המאבק הצליח אחד העובדים לקחת מהנאשם שטרות בסך 4,000 ₪ והנאשם נמלט מהמקום. אלא ששתי דקות מאוחר יותר שב הנאשם למקום, נטל בקבוק זכוכית, ניפץ אותו ואיים באמצעותו על עובד החנות אגב הנפת שבר הבקבוק לעברו. בשלב זה ניגש הנאשם לקופה שהופקדו בה 1,250 ₪, תלש אותה ממקומה, נשא אותה ונמלט מהמקום. בגין אירוע זה קבעתי **מתחם ענישה שנע בין 30 ל- 60 חודשי מאסר** וגזרתי על הנאשם עונש כולל של 41 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, בגין שני כתבי האישום.

ה. ת"פ (מרכז) 27097-08-19 **מדינת ישראל נ' צ'חברידזה** (6.1.2021) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של שוד בנסיבות מחמירות בכך שנכנס בשעת לילה לחנות, כשפניו מכוסות באופן חלקי

ובידיו סכין באורך כ- 20 ס"מ, התקרב אל הקופאית שאותה עת ספרה את הכסף בקופה, נצמד אליה, אחז בכסף ומשכו מידיה. הנאשם החל לצאת מהחנות אולם המתלוננת תפסה בחולצתו על מנת למנוע את בריחתו. בתגובה דחף אותה הנאשם, וכתוצאה מכך המתלוננת נפלה על רצפת החנות ונחבלה ברגלה. הנאשם נמלט מהמקום כשברשותו סך של כ- 23,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שניע בין 30 ל- 60 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם **45 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים ופיצוי למתלוננת בסך 7,500 ₪. נכון למועד זה לא הוגש ערעור על גזר הדין.

ו. ת"פ (חיפה) 3469-02-17 **מדינת ישראל נ' לוי** (20.6.2017) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות בכך שנכנס לחנות נוחות כשהוא מסתיר על גופו סכין, ניגש למתלוננת שעמדה מאחורי דלפק הסמוך לקופת החנות, כיסה את פיו בחולצתו והורה למתלוננת למסור לידיה את הכסף המצוי בקופה, תוך שהוא מכוון לעברה את הסכין ומאיים עליה באמצעותה. הנאשם נטל מהקופה סך של 1,688 ₪ ונמלט מהחנות. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שניע בין 30 ל- 60 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם **36 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים (ולאחר הפעלת מאסר על תנאי - 54 חודשי מאסר בפועל).

9. לאור האמור לעיל, ראיתי לקבוע **מתחם ענישה שניע בין 30 חודשי מאסר ל- 60 חודשי מאסר**.

קביעת העונש ההולם

10. בבואי לבחון את העונש המתאים לנאשם, נתתי משקל לנתונים הבאים:

הודאת הנאשם - שעה שבחר הנאשם לקבל אחריות מלאה על מעשיו, הרי שיש להעניק לו הקלה מסוימת בענישה בשל הפנמת הפסול הגלום בהודאה ונוכח החיסכון בזמן ציבורי;

נתונים אישיים - נתתי דעתי לנתוניו האישיים של הנאשם, כפי שאלו פורטו על ידי הסנגור, ובפרט להיותו אב לשתי ילדות רכות בשנים ולמצבה הבריאותי של אמו;

עבר פלילי - בחינת עברו הפלילי של הנאשם מלמדת כי מדובר במי שהורשע בעבר בעבירות אלימות, רכוש, איומים וסמים, ואף ריצה שני עונשי מאסר בני 12 חודשים כל אחד מאחורי סורג ובריח. יחד עם זאת, מדובר בעבר פלילי שכבר הספיק להתיישן, שכן הרשעתו האחרונה משנת 2012 היא בגין עבירה שבוצעה בשנת 2008. בנסיבות אלו המשקל שיינתן לעבר פלילי - מוגבל.

סוף דבר

11. על יסוד האמור לעיל, ראיתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 33 חודשי מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו 31.7.2020.

ב. 6 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע או עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת

אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. פיצוי למתלונן א.ק. בסך 2,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים החל מיום 1.7.2021.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, א' אייר תשפ"א, 13 אפריל 2021, במעמד הצדדים.

בני שגיא, שופט
סגן נשיא